RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015//0119 van 3 maart 2015 in de zaak 1011/1049/A/8/0976

ın zake:		
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Michiel DEWEIRDT	

kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Doorniksewijk 66

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

1.. _ _ 1. _ .

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Yves FRANCOIS kantoor houdende te 8790 Waregel, Eertbruggestraat 10 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 10 augustus 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen van 12 juli 2011 waarbij aan de een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van antennes op een bestaand gebouw met bijhorende technische kasten.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 22 december 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 januari 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc BOES heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Michiel DEWEIRDT die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Yves FRANCOIS die verschijnt voor de verwerende partij zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 4 maart 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van antennes op een bestaand gebouw met bijhorende technische kasten. De mast wordt geplaatst op een meergezinswoning van vier bouwlagen met een plat dak en heeft een hoogte van 4,95 meter en er zijn ook technische kasten.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 26 januari 1977 vastgestelde gewestplan 'Oostende-Middenkust', gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 21 oktober 2004 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Stadscentrum, deelplan 1', meer bepaald in de zone W4, met hoofdbestemming woonfunctie, horeca, kleinhandelszaken, kantoren met als mogelijke nevenfuncties vrije beroepen, socio-culturele functies en handel.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening Regionaalstedelijk gebied Oostende', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009. Het perceel maakt evenwel geen deel uit van een van de deelgebieden, waardoor het gewestplan en het bijzonder plan van aanleg van toepassing blijven.

De FOD Mobiliteit en Vervoer brengt op 23 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad verleent op 9 mei 2011 een ongunstig advies omdat de zendmast buiten het door het BPA toegestane gabariet valt, en omdat de stralen die uitgezonden worden een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren.

De verwerende partij beslist op 12 juli 2011 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"Overwegende dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de hoofd- en nevenbestemmingen zoals voorzien door het BPA, maar er aan de hand van art. 4.4.7. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan afgeweken worden van deze voorschriften. De aanvraag kadert immers in het algemeen belang, het betreft nutswerken met een louter gemeentelijk karakter, de algemene bestemming wordt niet in het gedrang gebracht (de onderliggende appartementen blijven hun huidige functie behouden) en de aanvraag brengt het architectonische en lanschappelijke karakter niet kennelijk in het gedrang; de hoogte en het volume van de mast met antennes en technische kasten is immer beperkt en ondergeschikt ten opzichte van de omliggende bebouwing en infrastructuur. Bovendien worden inspanningen gedaan om de visuele impact beperkt te houden. Alles wordt gebundeld, centraal opgesteld en afgewerkt zodat er geen sprake zal zijn van een schaalbreuk of impact op de omgeving.

Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, kan het volgende worden opgemerkt. Het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectoriële bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011. De website, waarmee de conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd, is operationeel. Dit besluit van de Vlaamse Regering legt gezondheidsnormen vast. De installatie mag pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over het conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010. Op die wijze wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd. Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van dit besluit van de Vlaamse Regering voldoen. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat. Zoals de Raad van State in arresten heeft opgemerkt kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de risico's van een constructie voor de gezondheid in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de terzake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde normering."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat het beroep tijdig is ingesteld. Er worden terzake geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist dat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de nagestreefde vernietiging.

Zij stelt:

"1. Verzoekende partij put in eerste instantie haar belang uit het feit dat zij een 'buurtbewoner' zou zijn.

Zij legt echter geen stukken voor waaruit zou moeten blijken dat zij in de onmiddellijke nabijheid woont. Zowel uit het aanvraagdossier als uit het stuk 11 blijkt dat er tussen de woonplaats van verzoekende partij en de bouwplaats minstens 100m ligt. Het betreft een sterk verstedelijkt gebied, zodat het bij gebrek aan stukken niet duidelijk uit te maken valt waar verzoekende partij zich ten opzichte van de bouwplaats bevindt.

Zij heeft klaarblijkelijk geen rechtstreeks zicht op de bouwplaats nu er andere bouwwerken tussen haar eigendom/huurwoning (waarvan geen bewijs voorligt) en de bouwplaats liggen. De is tevens een smalle straat zodat men van op straat onmogelijk kan zien wat er zich op het dak bevindt. De fotoreportage bij de aanvraag toont de plaatsgesteldheid duidelijk aan.

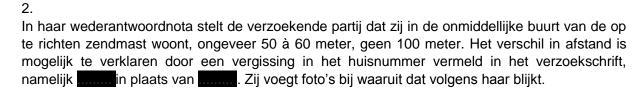
Verzoekende partij spreekt in haar verzoekschrift trouwens niet over een persoonlijk visueel nadeel, maar hoogstens van een nadeel voor de 'omliggende bewoners, en toeristen' wat zij niet is. Zij kan niet opkomen voor de vermeende belangen van derden. Verzoekende partij toont derhalve niet aan dat zij enig persoonlijk nadeel ondervindt van het bestreden besluit.

2. Het nadeel betreffende het stralingsgevaar, betreft het bestreden besluit niet, maar uitsluitend de exploitatie waarvoor aparte vergunningen en toelatingen moeten bekomen worden.

Verzoekende partij vreest trouwens ook geen persoonlijk stralingsgevaar, maar dat voor de kinderen uit de omgeving, wat opnieuw geen persoonlijk nadeel is.

Bij gebreke aan enig persoonlijk nadeel is het verzoekschrift onontvankelijk (BAERT, J. en DEBERSAQUES, G., <u>Administratieve Rechtbibliotheek, Raad van State, Afdeling</u> Administratie, 2. Ontvankelijkheid, Die Keure 1996, nr. 212, p.204).

3. Het oorspronkelijk verzoekschrift was blijkbaar tijdig, want verstuurd minder dan 30 dagen voor het verstrijken van de beroepstermijn. Wanneer de regularisatie is binnen gekomen (binnen de 15 dagen), is verwerende partij niet bekend."

Zij maakt gewag van visuele hinder en ernstige gezondheidsrisico's. Zij spreekt wel degelijk uit eigen naam, haar kinderen gaan naar de school in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats.

1.

Artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO luidt als volgt:

"elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing;"

2. Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

3. Uit de aanvraag blijkt dat het gaat om een mast met een hoogte van 4,95 meter die geplaatst wordt op een plat dak op een gebouw van vier verdiepingen.

Noch uit de door de verzoekende partij bijgebrachte liggingplannen, noch uit de door haar bijgebrachte foto's, blijkt dat de mast of de technische kasten zichtbaar zijn vanuit haar woning. Van enige visuele hinder in hoofde van de verzoekende partij is geen sprake.

4. In de toelichting bij punt 5 van haar geregulariseerd verzoekschrift, waar de verzoekende partij het heeft over gezondheidsrisico's, staat het volgende te lezen:

"De mast staat midden in een woonwijk, en de hoogte is dermate laag dat de omwonenden in de onmiddellijke buurt rechtstreeks blootgesteld zullen worden in de stralingsbundel. En dit permanent, 24h op 24h voor de rest van hun leven.

In de onmiddellijke buurt bevinden zich een kleuter- en lagere school, TWEE creches en een speelplein. Talloze kinderen zullen dus blootgesteld worden aan straling waarvoor de Vlaamse stralingsnormen enkel van toepassing zijn op "gezonde volwassen". Er bestaan geen kindernormen. Reden te meer het Advies van de Europese Raad om kinderen niet bloot te stellen aan EMF omwille van hun ontwikkeling en het ontbreken van kindernormen

Men begaat een fout indien men bij het plaatsen van gsm-antennes het voorzorgsprincipe niet respecteert, wat terzake inhoudt dat dergelijke installaties die niet-ioniserende 'gepulst microgolf' straling uitzenden een zekere afstand van bewoning verwijderd moeten blijven.

Ook de Vlaamse overheid stelt ZELF in haar brochure dat inplantingsplaatsen vlakbij scholen, woonwijken, ziekenhuizen dienen te worden vermeden. Het is dan ook onbegrijpelijk dat diezelfde overheid haar eigen adviezen niet volgt!

Er zijn trouwen heel wat recente onderzoeken, en steeds meer, die verontrustende resultaten brengen en die voorstellen om dergelijke masten niet in woongebieden te

plaatsen en uitdrukkelijk de overheid vragen het voorzorgsprincipe toe te passen. Dit doet ook onze eigen Hoge Gezondheidsraad die in haar advies van feb 2008 adviseert om een zeer omzichtige houding aan te nemen omwille van aanwijzingen van biologische en gezondheidseffecten op het lichaam. De WHO heeft ondertussen gsm-straling als kankerverwekkend geclasseerd (2B zoals DDT) en een epidemiologische studie (2 augustus 2011) toont het tweederden meer voorkomen van kanker aan in buurten met meeste straling: zie http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmecd/21741680?dopt=Abstract

Over het bestaan van thermische effecten van microgolfstraling is geen discussie, omdat de ICNIRP normen daar alleen op zijn gebaseerd. Voor de biologische en niet-thermische effecten zijn er goede aanwijzingen dat deze wel op termijn schadelijk zijn voor de gezondheid. Lange termijn studies tonen dit duidelijk aan en u kunt ze volgen op www.beperkdestraling.org "

5. Hoe loffelijk de zorg van de verzoekende partij voor de bewoners en kinderen die verblijven in de onmiddellijke buurt van de zendmast ook moge zijn, zij voert geen concrete gegevens aan in haar verzoekschrift waaruit kan blijken dat gezondheidsrisico's ten gevolge van de stralen die de antennes uitzenden zich ook nog kunnen voordoen op de plaats waar zij woont en verblijft.

Het is niet aan de verwerende partij noch aan de Raad om na te gaan, aan de hand van de algemene omschrijving van de risico's die in het verzoekschrift te lezen zijn, of die risico's zich ook kunnen manifesteren, minstens aannemelijk zijn, op de plaats waar de verzoekende partij woont en verblijft.

6. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is onontvankelijk.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc BOES, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de achtste kamer,	
Thibault PARENT	Marc BOES	